

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Buga Marcel,
reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată
depusă de Buga Marcel împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu
privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-336/24
NR. PIGD 2-22025695-01-3ra-11042024)*

Examinarea admisibilității cererii de recurs; Art. 246 Cod administrativ;
Temeiurile recursului; Art. 245¹ Cod administrativ.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. I. Barbacaru)
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc

11 septembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Buga Marcel, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 februarie 2022, Buga Marcel a depus acțiune în instanța de contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil.

2. În motivarea acțiunii a invocat că la 03 ianuarie 2022, Buga Marcel s-a adresat cu o cerere Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Chișinău, prin care a solicitat recalcularea pensiei prin includerea perioadei de la 03 martie 2017 până la 01 decembrie 2021 la vechimea în muncă din care s-a stabilit pensie, începând cu data de 04 februarie 2017, reieșind din vechimea în muncă de 30 de ani și 2 luni.

3. A remarcat că prin decizia nr.91/2022/652 din 17 ianuarie 2022 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale - Chișinău, Centru, cererea sa de recalculare a pensiei a fost respinsă, din motiv că pensia nu poate fi stabilită repetat.

4. A menționat că nefiind de acord cu decizia nr.91/2022/652 din 17 ianuarie 2022, a depus cerere prealabilă prin care a solicitat reexaminarea cererii cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea de recalculare a pensiei, care însă prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. M-233/22 din 15 februarie 2022, a fost respinsă.

5. Consideră răspunsul neîntemeiat, deoarece din data de 04 februarie 2017, Buga Marcel, este pensionar în conformitate cu Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993.

6. A comunicat reclamantul că la 03 martie 2017 s-a reangajat în structurile de forță, unde a activat până în data de 01 decembrie 2021.

7. Astfel, în certificatul emis de Serviciul de Protecție și Pază de Stat la 07 februarie 2022, s-a indicat că la 01 decembrie 2021, vechimea în muncă a lui Buga Marcel ce-i oferă dreptul la pensie constituie 30 ani și 02 luni.

8. A indicat că, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne care au dreptul la pensie li se stabilește pensie după eliberare din serviciu.

9. În conformitate cu art. 51 alin. (1) al Legii nr.1544-XII din 23 iunie 1993, în cazul apariției unor circumstanțe care implică modificarea mărimilor pensiilor stabilite pentru militarii în termen și familiile acestora, recalcularea pensiilor se efectuează în termenele stabilite de Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat.

10. A susținut reclamantul că în conformitate cu art. 61 alin. (1) din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993, recalcularea pensiilor stabilite anterior militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și familiilor acestora în legătură cu punerea în aplicare a prezentei legi se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare. Dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

11. Astfel, reieșind din prevederile art.61 alin. (1) din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993, legislatorul a prevăzut expres posibilitatea recalculării pensiei în cazul în care apar circumstanțe noi, care duc la majorarea acesteia, fără a face precizare despre proveniența actelor suplimentare și data apariției lor, stabilind doar că recalculul se va face pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data de punerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

12. A notat reclamantul că, prevederile art. 61 din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993, stabilesc clar că recalculul se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare și nu în momentul pensionării, așa cum se invocă. În continuare, norma indică „Dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada

precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data de punerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.”

13. Prin urmare, prevederile art. 61 din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993, indică că „Recalcularea pensiilor stabilite anterior militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și familiilor acestora în legătură cu punerea în aplicare a prezentei legi se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare. Dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data de punerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi”.

14. A mai indicat reclamantul că, Casa Națională de Asigurări Sociale a început a stabili, calcula și achita pensia angajaților structurilor de forță începând cu 01 ianuarie 2017, iar din data intrării în vigoare a Legii nr.1544-XII din 23 iunie 1993 și până la 01 ianuarie 2017, circumstanța precum reangajarea în structurile de forță constituia temei de recalculare a pensiei.

15. În acest context, având în vedere că, în tot acest timp legea a fost interpretată în sensul direct al ei, în vederea recalculării pensiilor după reangajarea în serviciu, după atâția ani este inadmisibil faptul interpretării diferite al legii în mod abuziv defavorabil salariatului/pensionarului, numai pentru faptul că s-a schimbat instituția abilitată în vederea achitării pensiilor.

16. Consideră reclamantul că, interpretarea art. 61 din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 precum că, acesta nu prevede expres recalcularea pensiei după eventuala reangajare este lipsită de o justificare, or, prin aplicarea tehnicii legislative de a include toate circumstanțele și actele care pot duce la recalcularea pensiei este inoportună și imposibilă. Mai mult, interpretarea prevederilor art. 61 din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, sub aspectul că nu poate fi temei de recalculare a pensiei acele circumstanțe care nu sunt indicate expres în normă, în contextul în care norma nu prevede exhaustiv nici o circumstanță, în opinia reclamantului, reduce norma la absurd.

17. Astfel a comunicat că, dispozițiile art. 61 din Legea nr. 1554 din 23 iunie 1993, cert și expres prevede 3 situații în care pensia pentru vechimea în serviciu stabilită anterior urmează a fi recalculată, și anume: 1) existența documentelor aflate la organele de pensionare la momentul recalculării

pensiei; 2) prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei, iar recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi; 3) recalcularea pensiei se efectuează în cazul în care persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne li s-a prelungit peste limita de vârstă termenul de aflare în serviciul militar.

18. A remarcat reclamantul că prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei legislatorul nu a indicat faptul că aceste acte trebuie să fi existat până data stabilirii pensiei și nici nu rezultă din lege acest fapt.

19. Prin urmare consideră reclamantul că alegația precum că recalcularea pensiei se face doar în baza actelor ce au existat până la data stabilirii pensiei dar au fost prezentate ulterior este o concluzie eronată la care s-a ajuns prin excluderea ipotezelor concrete din aria de ipotezei pe care le acoperă norma juridică respectivă, denaturând în mod vădit norma.

20. A reiterat reclamantul că, în corespundere cu prevederile art. 61 alin. (1) din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993, legislatorul a prevăzut expres posibilitatea recalculării pensiei în cazul în care apar circumstanțe noi, care duc la majorarea acesteia, fără a face precizare despre proveniența actelor suplimentare și data apariției lor, stabilind doar că recalculul se va face pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

21. A notat reclamantul că, pentru a înțelege faptul că perioada de serviciu acumulată după data stabilirii la pensie, constituie temei de recalculare a pensiei, sunt relevante prevederile art. 2 alin. (2), coroborat cu art. 61 alin. (2) ale Legii nr.1544 din 23 iunie 1993, din care rezultă cu certitudine că în cazul în care persoana a mai activat în serviciu după stabilirea pensiei i se recalculează pensia după trecerea lor în rezervă sau în retragere (demisie/concediere).

22. Deși prevederile mai sus invocate sunt inaplicabile speței, aici legislatorul a indicat expres faptul că în cazul în care persoana a mai activat

în serviciu după stabilirea pensiei această circumstanță constituie temei de recalcularea a pensiei după încetarea serviciului.

23. Or, interpretarea diferită a prevederilor art. 61 din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993, decât cea acceptată pe toată perioada 23 iunie 1993 și până la 01 ianuarie 2017, în sensul reținut de pârâtă, este inadmisibilă, deoarece contravine principiului securității raporturilor juridice degajat de art. 6 din Convenția europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, în parte ce ține de previzibilitatea legii în corelare cu principiul încrederii legitime. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene (de exemplu cauzele Facini Dori v Recre, 1994, Foto-Frost v Hauptzollant Lübeck. Ost, 1987), principiul încrederii legitime impune ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă, prin urmare să nu fie interpretabilă și folosită împotriva părții slabe.

24. A reținut reclamantul că, Casa Națională de Asigurări Sociale nu a indicat care a fost necesitatea schimbării practicii de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare raportate la perioada de stabilire a pensiei de către structurile de forță.

25. A specificat reclamantul că din obiectul acțiunii este cert că Buga Marcel urmărește obținerea unei pensii mai bune, drept garantat de art. 47 alin. (2) din Constituție.

26. A menționat reclamantul că, chiar dacă dreptul la pensie, nu este un drept de sine stătător, consacrat și apărât ca atare de Constituția RM și CEDO, grație caracterului patrimonial al prestațiilor sociale, a fost asimilat de către Curte, în anumite condiții, unui drept de proprietate (proces denumit „socializare a noțiunii de bunuri”), iar, în consecință, protecția dreptului la pensie oferită de art. 47 din Constituție, este ”condimentată” cu protecția oferită de art. 46 din Constituție și art. 1 al Protocolului 1 al CEDO.

27. Mai mult consideră reclamantul că, nu poate fi admis un „grad dublu” de protecție a dreptului la pensie, atât din perspectiva dreptului fundamental consfințit în art. 47 din Constituția Republicii Moldova, art. 22 din Declarația Universală a Drepturilor Omului; art. 12 din Carta Socială Europeană Revizuită; art. 9 din Pactul internațional privind Drepturile Economice, Sociale și Culturale, cât și din perspectiva dreptului de proprietate garantat prin dispozițiile art. 46 din Constituție și art. 1 Protocolul 1 al CEDO.

28. Or, interpretarea abuzivă în defavoarea părții slabe a circumstanțelor de fapt și a prevederilor legale ce stabilesc recalcularea pensiei, duce în mod inevitabil la încălcarea nu numai a prevederilor legale naționale, dar și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova face parte.

29. În acest sens, a menționat reclamantul că Casa Națională de Asigurări Sociale nejustificat nu a ținut cont de perioada 03 martie 2017– 01 decembrie 2021, ca circumstanță generatoare pentru recalcularea pensiei, contrar prevederilor art. 61 alin. (1) din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993, or, coroborat cu prevederilor pct. 4 lit. a) al Hotărârii de Guvern. nr.78 din 21 februarie 1994, recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare, media lunară pentru stabilirea pensiei se face din ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii.

30. În fața instanței de judecată Buga Marcel a solicitat anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Centru mun. Chișinău nr.91/2022/652 din 17.01.2022, răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale cu nr.M-233/22 din 15.02.2022, cu obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite actul administrativ individual privind recalcularea pensiei lui Buga Marcel, reieșind din vechimea în muncă de 30 de ani și 2 luni din suma soldei, din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedieri din 01.12.2021 și compensarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

31. Prin hotărârea din 31 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

32. La 03 aprilie 2023, prin intermediul poștei electronice, Marcel Buga a declarat apel nemotivat, iar în data de 07 iunie 2023 apel motivat împotriva hotărârii din 31 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

33. Prin decizia din 13 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Buga Marcel, fiind menținută hotărârea din 31 martie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

34. Instanța de apel a menționat că prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristicile raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului, iar careva temei legal pentru casarea actului judecătoresc n-a fost stabilit în instanța de apel.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

35. La 14 decembrie 2023, Buga Marcel, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu, a depus recurs împotriva deciziei din 13 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

SOLICITAREA RECURENTULUI

36. Recurentul a indicat că nu este de acord cu hotărârile contestate, iar cererea de recurs motivată o va depune după ce va face cunoștință cu hotărârea integrală.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

37. Art. 245 din Codul administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

38. Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 decembrie 2023 și a notificat-o părților la 07 martie 2023, iar recursul a fost depusă la 14 decembrie 2023. În condițiile enunțate, instanța de recurs conchide că recursul a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de art.245 din Codul administrativ.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

31. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;

a¹) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.245¹;

b) recursul este depus în mod repetat;

c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.245 alin.(1);

e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.245 alin.(2);

f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art.244 alin.(2), art.233 alin.(1) și (2) și art.234 alin.(1) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție;

g) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

h) recursul este vădit neîntemeiat.”

Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ prevede:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în

acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-h).

40. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

42. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Instanța de recurs atestă că recursul declarat de Buga Marcel, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu, nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă doar la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că recursul trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

47. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

49. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

50. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar

chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

51. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Buga Marcel, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu.

52. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Buga Marcel, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc